

ningen, men derimod Indkomstkatten bør være det fundamentale i vort Beskatningsvæsen. Og naar nu Flertallet foreslaar en Ejendomsstyld, der indbringer omtrent 5 Millioner Kroner eller næsten lige saa meget, som den af samme Flertal foreslaaede Indkomst- og Formueskat, saa er der her et Misforhold til Stede, som bør rettes ved en rimelig Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten og en dertil svarende Nedsættelse af Ejendomsstylden. Billighed taler ligeledes i høj Grad for, at Ejendomsstylden lempes for de mindre Jordbrugere, idet disse ellers ville blive brøstholdne ved Overgangen fra Hartkornskat til Værdiskat.

Da Flertallet imidlertid, ved at foreslaa fuldstændig Ophævelse af Harnskornsbekfatningen, har ryddet til Side langt den væsentligste af de principielle Bankeledigheder, der hidtil have stillet sig i Vejen for en Forstaaelse om Skattereformen, og efter at Spørgsmaalet saaledes er simplificeret, staar der egentlig kun tilbage at foretage en stønsom Fordeling af Skattebyrden mellem Grundejendom, Indkomster og Formue. Mindretallet anser det for den retfærdigste Ordning, om man lagde de af Folketingskommissionen foreslaaede Regler for en Indkomst- og Formueskat i Forbindelse med en lempelig Ejendomsstyld til Grund for den fremtidige Beskatning, men udtaler i øvrigt Haabet om, at man med god Villie fra alle Sider vil søge at komme til en Forstaaelse ogsaa i denne Henseende, saaledes at der i indeværende Rigsdagsamling kan foreligge en Skattereform, der saa nær som muligt opfylder den Grundsætning: Skattebyrdens Fordeling efter Skatteevnen. Det vil bringe en bitter Skuffelse, om der, efter alt, hvad der nu er passeret i Sagen, ejheller i denne Samling blev raadet Bod paa den Uretfærdighed, Landbruget alt for længe har lidt under.

Mindretallet beklager, at Tiendeloven ikke har kunnet fremmes samtidig med de øvrige Forslag, men opgiver dog ikke Haabet om, at ogsaa denne vigtige Sag inden Rigsdagsamlingens Slutning vil være bragt i alt Fald et saa betydeligt Skridt fremad imod en Løsning, at Ophævelsen af denne den uretfærdigste af alle vore Hartkornskatter, kan finde Sted i en nær Fremtid.

Ovennævnte Flertal stiller følgende

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne.

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:

„I Finansaaret 1901—02 og hvert af de følgende 4 Finansaar udredes der af Statskassen et Tilskud til Kommunerne, stort $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., med Tillæg af, hvad Lovene om Ophævelse af Gammelkatten m. m. og om Kapital- og Indkomstkatt til Staten tilfammen i det senest udløbne Finansaar have indbragt ud over 9,700,000 Kr., dog saaledes, at dette Tillæg ikke overstiger 1 Mill. Kr. Det faste Tilskud udbetales med Halvdelen hver 1ste April og 1ste Oktober, første Gang 1ste Oktober d. N., Tillægget hver 1ste Oktober“.